

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Lenky Krupičkové a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **R. P.**, zastoupen JUDr. Radkem Bechyně, advokátem se sídlem Legerova 148, Kolín, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 1. 2021, č. j. 9 A 53/2019 - 39,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný činek vůči rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 1. 2021, č. j. 9 A 53/2019 - 39, a vůči rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 3. 2019, č. j.: 388/2019-160-SPR/3.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím ze dne 21. 3. 2019, č. j.: 388/2019-160-SPR/3, žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 2. 5. 2016, č. j. MHMP 783242/2016, kterým byly zamítnuty námitky žalobce proti provedeným záznamům v bodovém hodnocení řidiče podle zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o silničním provozu“), a provedený záznam 12 bodů v registru řidičů byl potvrzen. Tato skutečnost má za následek pozbytí řidičského oprávnění žalobce, jak vyplývá z § 123c odst. 3 zákona o silničním provozu.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí žalovaného žalobu u Městského soudu v Praze (dále též „městský soud“), který ji zamítl v záhlaví uvedeným rozsudkem. Rozsudek městského soudu, stejně jako zde uváděná judikatura Nejvyššího správního soudu, je k dispozici na www.nssoud.cz a soud na něj na tomto místě pro stručnost odkazuje.

[3] Žalobce (dále též „stěžovatel“) podal proti rozsudku městského soudu kasační stížnost a navrhl, aby jí Nejvyšší správní soud přiznal odkladný účinek, neboť stěžovateli hrozí nenapravitelná újma.

[4] Nenapravitelnou újmu spatřuje stěžovatel ve ztrátě možnosti výkonu jeho podnikatelské činnosti, která je nezbytně spojena s mobilitou. Stěžovatel podniká jako tzv. „propmaster“ neboli rekvizitář a tuto činnost není schopen vykonávat bez řidičského oprávnění. Práce není časově stabilní, stěžovatel ji vykonává i ve svátcích a o víkendech, a to i do nočních hodin. Svážení rekvizit různé velikosti a hmotnosti nejde realizovat jinak než autem či dodávkou. Doprava autem je nezbytná také ke komunikaci s klienty. Stěžovatel za nimi musí osobně dojíždět, aby vyzvedl rekvizity. Svou práci pak stěžovatel vykonává na různých místech republiky, přičemž měsíčně

urazí autem vzdálenost až 6 000 km. Výdělek je pro stěžovatele existenciálně důležitý, a to na úhradu půjček a výživného. Podle stěžovatele přiznaný odkladný účinek nebude mít vliv na práva třetích stran a nebude též v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Přestupky, na základě kterých dosáhl stěžovatel 12 bodů, nejsou nijak závažné a rozhodně v nich nelze spatřovat žádné ohrožení ostatních účastníků silničního provozu (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2008 č. j. 2 As 60/2008 - 103, publikované pod č. 1763/2009 Sb., NSS). Dále stěžovatel poukázal na to, že městský soud usnesením ze dne 23. 5. 2019, č. j. 9 A 53/2019 - 20, přiznal jeho žalobě odkladný účinek.

[5] Žalovaný ve vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku uvedl, že s jeho přiznáním nesouhlasí.

[6] Nejvyšší správní soud vycházel při posouzení návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti z následujících skutečností, úvah a závěrů.

[7] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek. Soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[8] Nejvyšší správní soud v první řadě připomíná, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, jež je mimořádným opravným prostředkem směřujícím proti pravomocnému soudnímu rozhodnutí, přichází v úvahu pouze ve výjimečných situacích, v nichž by, s ohledem na poměry konkrétního stěžovatele, mohly výkon či případné jiné právní následky rozhodnutí u tohoto stěžovatele vést k velmi závažným až nevratným následkům.

[9] S ohledem na výše uvedené tak lze konstatovat, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek, tj. kasační stížnosti lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Břemeno tvrzení i břemeno důkazní ohledně prokázání splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku, tj. negativních právních důsledků spjatých s rozhodnutím městského soudu, nese v dané věci stěžovatel (zde žalobce). Hrozbu *nepoměrně větší újmy* musí stěžovatel dostatečně určitě tvrdit a rovněž náležitě doložit. Nejvyšší správní soud poukazuje na dispoziční zásadu ovládající celé řízení o kasační stížnosti - kasační soud není povolán k tomu, aby za stěžovatele vlastní vyhledávací činností zjišťoval či dokazoval důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žádost o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být proto dostatečně individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2012, č. j. 8 As 65/2011 - 74). Nejvyšší správní soud přitom nyní pomíjí, zda jsou námitky stěžovatele týkající se dané věci (zákonosti napadeného rozhodnutí) důvodné či nikoli, neboť přezkum důvodů je vyhrazen až meritornímu posouzení věci a není předmětem rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku. K povaze přezkoumávaného rozhodnutí při rozhodování o odkladném účinku však přihlídnout musí.

[10] Při zkoumání splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud vzal především v potaz to, že stěžovatel v souvislosti s dosažením počtu dvanácti bodů pozbyl řidičské oprávnění. Tato skutečnost mu podle jeho tvrzení znemožní

pokračování

výkon jeho podnikatelské činnosti, pro kterou je nezbytná mobilita v takovém rozsahu, že ji nelze nahradit veřejnou hromadnou dopravou. Důsledkem tedy bude nemožnost dosavadního způsobu jeho obživy, čímž bude značně negativně ovlivněna jeho možnost výdělku. K prokázání tohoto tvrzení stěžovatel předložil zejména přípis nazvaný „Specifikace mého zaměstnání“ a faktury č. 702331, 702330, 702329, 702328, 702327 a 702326. Pravdivost stěžovatelova tvrzení o předmětu jeho podnikání si soud ověřil náhledem do veřejně přístupné části živnostenského rejstříku. Uvedená situace podle Nejvyššího správního soudu představuje nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. V této souvislosti lze odkázat i na judikaturu zdejšího soudu, podle které existenční závislost na řízení motorového vozidla je zpravidla důvodem pro přiznání odkladného účinku (viz např. usnesení ze dne 15. 1. 2013, č. j. 1 As 183/2012 - 33, ze dne 24. 2. 2012, č. j. 9 As 6/2012 - 43, ze dne 21. 2. 2013, č. j. 4 As 8/2013 - 19, či ze dne 10. 4. 2013, č. j. 6 As 29/2013 - 80).

[11] Nejvyšší správní soud se dále zabýval otázkou, zda je splněna i druhá podmínka, tj. zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. V daném případě připadá v úvahu veřejný zájem na zajištění bezpečnosti provozu na pozemních komunikacích, který je zajišťován mj. i tím, že jednotlivé přestupky proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích jsou ohodnoceny body, které se příslušnému řidiči sčítají až do dosažení počtu dvanácti bodů, což má za následek pozbytí řidičského oprávnění (srov. § 123a až 123c zákona o silničním provozu) a možností jeho opětovného nabytí až po uplynutí jednoho roku. V daném případě přiznání odkladného účinku „jen“ odsouvá účinky rozhodnutí žalovaného po dobu, kdy je zákonnost napadeného rozhodnutí přezkoumávána. Lze tedy konstatovat, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[12] Nejvyšší správní soud se tak ztotožnil se závěry, k nimž dospěl městský soud v usnesení ze dne 23. 5. 2019, č. j. 9 A 53/2019 - 20. Skutkový stav věci se v daném případě od té doby ostatně významně nezměnil.

[13] Ze shora uvedeného vyplývá, že v posuzované věci byly splněny obě podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyžadované v § 73 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 107 s. ř. s. Nejvyšší správní soud proto přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

[14] Závěrem Nejvyšší správní soud připomíná, že přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. března 2021

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu